

[A. C. Normann.]

skulle ind i en betydelig skarpere konkurrence for industriens vedkommende, i alle tilfælde hvis vi en skønne dag kommer ind i fællesmarkedet. For det andet hæmmer kreditstramningen investeringer såvel som forbrug, og både forbrugshæmninger, lånevanskeligheder og rentens højde gør det mindre attraktivt end tidligere at købe maskiner, skibe og biler af skattemæssige grunde. Skal afskrivningsprocenten være mindre end 30 pct. af saldoen på alle områder — og det forstår jeg der er nogen der nærer ønske om — må der spørges, om tidspunktet ikke er det dårligst tænkelige nu. Jeg minder om, at dansk industri i to henseender er ringere stillet end andre landes. For det første: pengene er dyrere hos os, og for det andet er afskrivningsmulighederne, afskrivningsreglerne, bedre i mange af de lande, vi konkurrerer med.

Efter hvad direktør Klæbel i Industrirådet har undersøgt, kan man i EFTA-lande som f. eks. Sverige og England afskrive henholdsvis 75,7 og 75,8 pct. i de første 3 år, i Danmark kun 65,7 pct., i USA 84 pct. og i Italien 85 pct. I Danmark kan man kun afskrive, hvad en maskine har kostet, eller hvad et skib har kostet, mens man i en række lande, bl. a. de 4 nævnte, kan afskrive under hensyn til genanskaffelsesværdien i et stigende prisniveau, i England f. eks. op til 130 pct. af købsprisen. Det er klart, at det er en ting, som må tages i betragtning, når vi vurderer dansk erhvervslivs stilling og dets konkurrencemuligheder i sammenligning med andre lande.

Der er formentlig ikke for nogen her i tinget tvivl om, at den vældige opsparring, der på bekostning af forbruget har fundet sted her i landet i de sidste 7-8 år igennem investeringer på samtlige hovedområder af erhvervslivet, og som har medført oprettelsen af snese af tusinder af nye arbejdspladser, fuld beskæftigelse og en vældig eksportforøgelse, for en meget stor del skyldes afskrivningsreglerne, der altså har medvirket til levedødens hastige højnelse og til tilgangen af udenlandsk valuta. Jeg tror derfor, det er tvivlsomt, om det med rette kan siges, at den henstand med skattebetalingen, som afskrivningsreglerne er et udtryk for, rammer andre skatte-

ydere, bortset fra den øjeblikkelige virkning.

Jeg har set, at LOs sekretær, hr. Thomas Nielsen, har gjort det synspunkt gældende, at der under de nuværende kapitalforhold købes ting udelukkende af afskrivningsmæssige hensyn. Jeg tror, at den undersøgelse, den højtærede finansminister har adviseret, vil vise, at dette er en urigtig påstand; man vil overhovedet ikke kunne tillade sig at anvende udtrykket „udelukkende“ i den forbindelse, som sekretæren her har gjort.

Jeg havde tænkt mig at gøre et par bemærkninger om stillingen i forhold til langt flere landes skattepolitik, men skal under hensyn til det sene tidspunkt lade være hermed. Jeg vil blot pege på, at det også bliver interessant, om den undersøgelse, der nu sættes i gang, vil vise, at den skattelettelse, der opnås igennem afskrivningerne i byerhvervene, rammer andre skatteydere inden for en afskrivningsperiode på nogle år, eller om den storstilede tekniske udvikling, investeringerne muliggør, tværtimod kommer til at gavne dem, kommer til at gavne os alle på en sådan måde, at man kan sige, at denne teori ikke holder stik. Jeg tror for min del, at lidenskaberne har fået en del mennesker til for tidligt at lægge sig fast på standpunkter, som der vil blive rokket ved ved en nærmere afklaring, og derfor mener jeg, at vi ikke bør foretage store ændringer, før der er tilvejebragt større klarhed på det område.

Må jeg sluttelig pege på, at jeg tror, man må sige om lagerafskrivningerne, at de i den henseende er af en anden karakter end de afskrivninger på de øvrige objekter, vi taler om. Reglerne herom ændrede vi jo allerede i sidste folketingssamling. Det er hverken samfundsmæssigt eller erhvervsmæssigt ønskeligt, at vi hvert år henimod nytår opbygger for hundreder af millioner kroner større varelagre end nødvendigt på det tidspunkt. De for tidlige indkøb kunne måske undgås, hvis man, som tilfældet er i visse andre lande, kom ind på helt nye principper, f. eks. det princip, at man kan afskrive på et gennemsnit af f. eks. de 3 sidste år eller de 5 sidste år. Der vil herved sandsynligvis kunne opnås et mindre pres på kreditten ved årsskiftet, et problem, som bankerne og de kreditgivende købmænd